

KOPĪGAS SĀPES — UN KOPĪGA ATMIŅA

Krievu pilsoniskās sabiedrības veicināšanas un krievu emigrantu atbalsta asociācijas (AREM) valdes uzruna 2018.gada 14.jūnijā — Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienā

Četrpadsmitajā jūnijā Latvijā pieminēs komunistiskā genocīda upurus. Pieminēs tos, kuri naktī no 13. uz 14.jūniju tika izsūtīti no dzimtās zemes uz koncentrācijas nometnēm vai trimdā, dzīve kurā stipri līdzinājās dzīvei koncentrācijas nometnē. Pieminēs tos, kuri tika nogalināti šeit pat, Latvijā: par to, ka viņiem bija svešas ar durkļu spēku uztieptās “sociālistiskās paradīzes” vērtības.

Boļševiku režīms no paša pastāvēšanas sākuma balstījās uz teroru. Tieši totalitārs terors ļāva noziedzīgai komunistiskai bandai pakļaut sev krievu tautu, kura vairākus gadus cīnījās pret Padomju verdzību Pilsoņu kara kauju ugunīs, zemnieku un kazaku sacelšanās laikā no Sibīrijas līdz Kubaņai. Šo totālo teroru padomju okupācija ievazāja Latvijas zemē.

Šodien mēs gribam darīt zināmu, ka visi godprātīgie krievu ļaudis šajā dienā sēro kopā ar latviešu tautu. Mēs kopā ar jums pieminām visus, kas cieta šajās briesmu pilnajās vasaras dienās 1941.gadā. Mēs atceramies to, ka kopā ar latviešiem tolaik par upuriem kļuva arī daudzu citu tautu pārstāvji, to starpā krievi. Mēs atceramies arī to, ka tolaik okupētajā Latvijā beidzās daudzu krievu trimdinieku – cīņa pret boļševismu devušos Baltās armijas karavīru - krusta ceļš.

Šī ir mūsu kopīgā atmiņa. Un šīs ir mūsu kopējās sāpes.

**Krievu pilsoniskās sabiedrības veicināšanas
un krievu emigrantu atbalsta asociācijas
(AREM) valde**